

Odnos prema Bogu

ĀOVJEK – RELIGIOZNO BIĀEE ODNOS PREMA BOGU

Rapravljajuæi o smislu života, došli smo do odgovora da je za vjernike Bog – najveæe i konaeno dobro (uzrok i svrha svega što jest). Sve u životu ima neki svoj smisao (život, rad, uèenje, ljubav, šport, novac, brak, obitelj...). Ipak, sve to i pojedinaeno i zajedno ne može biti konaeni smisao života. Pojedini događaji u životu imaju smisla ukoliko postoji temelj koji sve obuhvaæa i daje cjelinu (smisao). Smrt koja dolazi prije ili kasnije èini život ozbiljnim i usmjeruje pogled k vidicima koji nas nadilaze. Netko vjeruje u Boga, netko ne. Nije samo pitanje, postoji li Bog. Važno je također pitanje, kakav je Bog. U kakvog Boga vjerovati? Kada današnje mlade upitamo, u kakvog Boga vjeruju kršæani, odgovorit æe, da kršæani vjeruju u jednoga Boga. Odgovor nije cjelovit. U jednoga Boga vjeruju i židovi i muslimani. Biblijski Bog doista jest jedan. Međutim, to je samo mali dio onoga što vjernik vjeruje o Onome koji je veæi od svih naših malenih promišljanja, znanja i rijeèi. Prije nego se daje bilo kakav odgovor o našoj temi koja je veoma važna, ozbiljna i dubinska, potrebno je suoèiti se s vlastitom slikom (pojmom) Boga. Potrebno je da se svatki vjerotražitelj upita, u kakvog Boga vjeruje. Je li Bog neki strogi sudac („policajac“) koji prosuđuje i „kažnjava“ grješnike? Je li Bog neka ideja, misao, inteligencija (koju se jedva može dokuèiti)? Je li Bog nešto neosobno, fluidno, nešto što sve prožima poput energije? Ili je Bog osoba s kojom se može komunicirati na osoban naèn? Nikako nije nebitno, kakav æe biti odgovor. Zašto? Zato, što smisao života i svijeta ovisi o svome izvoru, temelju, poèelu. Jedno je govoriti o Bogu kao nekoj ideji daleko u svemiru koja ne utjeèe na èovjeka. Drugo je govoriti o Bogu koji je osoba, koji umire na križu za èovjeka i njegovo spasenje. Jedno je mišljenje, drugo je istina. Ne mogu svi u isto vrijeme i biti i ne biti u pravu. Svatko ima pravo na svoje mišljenje, ali istina je samo jedna. Upitno je i opasno ako èovjek poène graditi Boga na svoju sliku. Tada to nije Bog veæ èovjekovo mišljenje o Bogu. Èovjek si uzima za pravo da ona ili on određuje kakav je Bog, da ocjenjuje Boga, da osporava njegovo postojanje ili se èak ruga. Zato je potrebno biti veoma oprezan i uvijek imati dovoljno mudrosti i poštovanja veæ kada govorimo o Bogu. Za kršæane – katolike je smjerodavno ono što uèi dvotisuèeljetna predaja Crkve, oslanjajuæi se na Sveto pismo (Bibliju). Sveti Pavao apostol u svojoj poslanici kaŹe da sada gledamo kao u ogledalu, a jednom æemo gledati licem u lice. Nitko prema Bibliji nije vidio Boga. Nitko ne može vidjeti Boga i na životu ostati. Bog se prema Bibliji ipak oèitovao ljudima – kroz određene znakove. Na konaeni i najvaŹniji naèn objavio se u Isusu Kristu – svome Sinu Jedinorođencu. Bog se objavio kao neizmjereno savršena ljubav Oca i Sina i Duha Svetoga. Zbog tih je razloga vaŹno èitati i istraŹivati Bibliju, slušati misna èitanja i traŹiti Boga u bliŹnjima i u sebi. NajvaŹnije je „htjeti“, htjeti traŹiti, htjeti misliti, htjeti vjerovati, htjeti èitati, htjeti uèiti... Pitanja i zadaci:

- Napisati pismo – sastavak na temu: „Koji je moj odnos prema Bogu“. Iskreno izraziti svoju vjeru, svoje sumnje, svoja traŹenja (ili netraŹenja) Boga. Sastavak neka bude saŹet, jasan i konkretan.
- Zašto je Bog (ne samo za vjernike) konaeni i najveæi smisao života?
- Zašto nije svejedno u kakvog Boga èovjek vjeruje?
- O kakvome Bogu govori Biblija Starog zavjeta, a o kakvome Biblija Novoga zavjeta?
- Tko je i zašto za kršæane vrhunac i punina objave Boga?

Gospodine, Źelim štjeti
i tebe èekati.

Źelim štjeti
da bih bio razumio
što se događa u tvom svijetu.

Źelim štjeti
da bih bio blizu stvari,
blizu svih tvojih stvorova,
i da bih mogao èuti njihov glas.

Źelim štjeti
da bih među mnogim glasovima
prepozao tvoj.

„Dok su sve stvari
bile u dubokoj šutnji“,
- kaŹe Biblija -
„s boŹanskog prijestolja dođe
tvoja svemoæna rijeè, Gospodine“.

Źelim štjeti
i diviti se
što ti za mene imaš rijeèi.

Gospodine, nisam dostojan

da dođe; k meni,
ali samo reci rijeè
i ozdravit æe du;a moja.
(Jörg Zink)